

Efter *stk. 3* kan handelsministeren fastsætte nærmere bestemmelser til forebyggelse af og beskyttelse mod sygdoms- og ulykkesfarer om bord. Bestemmelsen går videre og er mere generel end den tilsvarende bestemmelse i sømandslovens § 55, *stk. 2*, sidste pkt. Med den handelsministeren tillagte bemyndigelse er der bl. a. åbnet mulighed for, at handelsministeren kan udfærdige de forud for Danmarks ratifikation af ILO-konvention nr. 134 om beskyttelse af søfarende mod erhvervsulykker fornødne bestemmelser, herunder indførelse af et system med sikkerhedsrepræsentanter eller sikkerhedskomiteer i skibene. Endvidere åbner bestemmelsen mulighed for, i det omfang det findes hensigtsmæssigt efter søfartens forhold, at handelsministeren kan udfærdige regler svarende til de i den almindelige arbejderbeskyttelseslovgivning indeholdte bestemmelser.

Til § 49.

Kost og sundhedsforhold.

Stk. 1 om, at skibsføreren skal påse, at mandskabet får god og tilstrækkelig kost, samt om, at handelsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvad der kræves i så henseende, svarer bortset fra en redaktionel ændring til sømandslovens § 57, *stk. 1*.

I stk. 2 gentages sømandslovens § 57, *stk. 2* om mandskabets ret til passende erstatning, hvis skibsføreren under rejsen finder det nødvendigt at mindske kosten.

I stk. 3 fastsættes, at skibsføreren ikke for egen regning må påtage sig at sørge for mandskabets forplejning. Bestemmelsen svarer bortset fra en redaktionel ændring til sømandslovens § 57, *stk. 3*. Repræsentanterne for de søfarendes organisationer er af den opfattelse, at heller ikke andre ombordværende bør kunne påtage sig mandskabsforplejningen for egen regning.

Stk. 4 om skibsføreren pligt til at føre tilsyn med sundhedsforholdene og renligheden om bord samt om handelsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvad der kræves i så henseende, svarer bortset fra redaktionelle ændringer til sømandslovens § 58.

Til § 50.

Sødygtighedssyn.

Bestemmelsen gentager sømandslovens § 59 om mandskabets adgang til at klage over skibets sødygtighed og skibsføreren deraf følgende pligt til at lade foretage kontrolsyn.

Til § 51.

Hviletid m. v.

Bestemmelsen svarer bortset fra mindre redaktionelle ændringer til sømandslovens § 56.

Til § 52.

Sømandens ret til at gå i land i fritiden.

Efter *stk. 1* har en sømand, mens skibet ligger i havn, ret til at gå i land i sin fritid, medmindre det er nødvendigt, at han bliver om bord af hensyn til skibets, de øvrige ombordværendes eller lastens sikkerhed, udførelse af nødvendigt skibsarbejde eller skibets forestående afrejse eller forhaling. I forhold til bestemmelsen i sømandslovens § 51, *stk. 2* er der foretaget en enkelt ændring, der alene tilsigter tydeligere at fremhæve det i og for sig selvgivne, at en sømand kan gå i land i sin fritid, medmindre hans tilstedeværelse om bord er påkrævet.

I stk. 2 gentages sømandslovens § 51, *stk. 3* om sømandens ret til en gang månedlig at gå i land for at ordne egne anliggender. Da bestemmelsen i dag virker noget utidssvarende, og især da bestemmelsen kun har meget ringe praktisk betydning, har det været overvejet at lade bestemmelsen udgå. Når den desuagtet foreslås opretholdt, skyldes det, at der er tale om en udpræget beskyttelsesregel til fordel for sømanden.

I stk. 3 gentages sømandslovens § 51, *stk. 4* om skibsføreren pligt til vederlagsfrit at skaffe bådforbindelse med land, således at mandskabet kan gå i land i fritiden.

Til § 53.

Sømandens ret til at medtage ejendele m. m.

Bestemmelsen gentager sømandslovens § 54 om sømandens adgang til at medtage ting til personlig brug, om betaling af fragt for ulovligt medtaget gods, m. m. For skibsføreren gælder bestemmelsen i sølovens § 69, hvorefter skibsføreren ikke uden rederens tilladelse må medtage varer til salg for egen regning. Gør han det, er han pligtig at betale fragt og erstatte forvoldt skade. Kommissionen har ikke fundet det hensigtsmæssigt at overflytte denne bestemmelse til sømandsloven eller at lade udkastets § 53, *stk. 1* og 2 omfatte skibsføreren.

Til § 54.

Efterladte ejendele.

§ 54 svarer til bestemmelsen i sømandslovens § 53, *stk. 1* om, hvorledes der skal forholdes med de ejendele, en sømand ved tjenesteforholdets ophør har efterladt om bord, alene med den ændring, at den i sømandslovens § 53, *stk. 1*, sidste pkt. foreskrevne opbevaringsperiode på 2 år inden effekternes bortsalg foreslås nedsat til 1 år.

Efter sømandslovens § 53, *stk. 2* kan betaling af erstatning, rederen måtte have imod sømanden ifølge tjenesteforholdet, eller sikkerhedsstillelse for et sådant krav gøres til vilkår for ejendelenes udlevering til sømanden. Kommissionen foreslår denne